

Adresáti dle rozdělovníku

ČÍSLO JEDNACÍ
OÚPSŘ 220/2012 – 333

OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL
Mgr. Pavel Sláma
pavel.slama@kulk-lbc.cz

LIBEREC
28. srpna 2012

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád v platném znění (dále jen správní řád), rozhodl o odvolání [redacted] (nedatovaná písemnost doručená magistrátu elektronicky dne 16.6.2012, doplněná další písemností ze dne 29.6.2012 doručenou magistrátu dne 29.6.2012 – obě písemnosti podal zástupce odvolatelky [redacted] takto:

1) Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se **rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, sp.zn.: SURR/7130/025903/10-Ře CJ MML 062326/12 ze dne 24.5.2012**

m ě n í

takto:

V dílčím výroku č. VIII. se

- text, který zní „ ... vedení 110kW Mníšek – Hrádek nad Nisou...“ nahrazuje textem, který zní: „...vedení 110 kV Mníšek - Hrádek nad Nisou ...“,
- text, který zní „ ... vedení 22kW přípojka vodárny Simpos ...“ nahrazuje textem, který zní: „...vedení 22 kV přípojka vodárny Simpos ...“,
- text, který zní „ ... vedení 22kW TR Hrádek nad Nisou – Elitex ...“ nahrazuje textem, který zní: „...vedení 22 kV TR Hrádek nad Nisou - Elitex...“.

V dílčích výrocích č. XII. a XIII. se text, který zní „...ust. § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění ...“ nahrazuje textem, který zní: „ ...ust. § 24 odst. 2 písm. g) zákona o vyvlastnění...“.

2) Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se **rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, sp.zn.: SURR/7130/025903/10-Ře CJ MML 062326/12 ze dne 24.5.2012** v částech nedotčených změnou provedenou výrokem č. 1) tohoto rozhodnutí

p o t v r z u j e ,

kdy rozhodnutím Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad (dále jen vyvlastňovací úřad), sp.zn.: SURR/7130/025903/10-Ře CJ MML 062326/12 ze dne 24.5.2012

I) Bylo provedeno vyvlastnění práv majetkové povahy v podobě přechodu vlastnictví či zatížení nemovitostí zřízením věcných břemen k tíži jejich vlastníků (vyvlastňovaných) v rozsahu uvedeném v rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012 a to i k nemovitostem nacházejícím se v k.ú. [redacted]

k.ú. [REDACTED]

kdy vyvlastňovanými jsou: [REDACTED]

Město Hrádek nad Nisou, IČ: 00262854, Horní nám. 73, 463 34 Hrádek nad Nisou,
Pozemkový fond ČR, IČ: 45797072, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,
Pískovny Hrádek a.s., IČ: 25025805, Václavice 2, 463 34 Hrádek nad Nisou.

II) Byla stanovena výše náhrady určená jednotlivým vyvlastňovaným a uložena povinnost (včetně jejich podmínek) zaplatit náhrady ve prospěch vyvlastněných subjektu, kdy osobou povinnou je:

ČR Ředitelství silnic a dálnic, státní příspěvková organizace, IČ 65993390, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha.

III) Byly stanoveny subjekty, na které v rozsahu stanoveném rozhodnutím o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 přešla vyvlastněná práva majetkové povahy, tedy přešlo vlastnictví, a nebo ve prospěch těchto subjektů byla zřízena věcná břemena, kdy těmito subjekty jsou:

ČR Ředitelství silnic a dálnic, státní příspěvková organizace, IČ 65993390, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha,

Telefónica Czech Republic, a.s., IČ: 60193336, Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha,

Simpos s.r.o., IČ: 25497154, Donín, 463 34 Hrádek nad Nisou,

UPC ČR, a.s., IČ: 005622262, Závišova 502/5, 140 00 Praha,

Severočeská vodárenská společnost, a.s., IČ: 49099469, Přítkovská 1689/15,

Trnovany, 415 50 Teplice,

ČEZ Distribuce, a.s., IČ: 24729035, Teplická 874/8, 405/02 Děčín.

IV) Byly stanoveny další podmínky spojené s provedením vyvlastnění dle zák.č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (dále jen zákon o vyvlastnění). Jde např. o podmínky ohledně zahájení činnosti na vyvlastňovaných pozemcích v souladu s účelem vyvlastnění ve stanovené lhůtě.

Toto vyvlastnění bylo provedeno za účelem provedení veřejně prospěšné stavby pozemní komunikace „silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou“, která byla umístěna územním rozhodnutím Městského úřadu Hrádek nad Nisou, odboru životního prostředí a výstavby č.j. Výst. 4075/04-328 ze dne 8.2.2005, které bylo v odvolacím územním řízení (odvolání podala Jitka Pourová) změněno rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č.j.: KULK/OUPSŘ/4069/2005 ze dne 3.3.2006, jež je v právní moci ode dne 29.3.2006.

Odůvodnění :

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen odvolací orgán), rozhodnutím sp.zn.: OUPSŘ 114/2011 ze dne 29.4.2011, které je v právní moci ode dne 6.5.2011 zrušil rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, sp.zn.: SUUR/7120/025903/09-Ře č.j.: CJ MML 205033/10 ze dne 26.11.2010 (rozhodnutí o vyvlastnění) a věc vrátil zpět vyvlastňovacímu úřadu k novému projednání a to z důvodů uvedených v odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.4.2011. Zrušení rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu bylo učiněno v odvolacím řízení, které bylo vedeno na základě odvolání [REDACTED]

[REDACTED] (dále jen odvolatelka).

Po vrácení spisu (17.5.2011) vyvlastňovací úřad písemností ze dne 10.6.2011 vyzval ČR-Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace, k doplnění podkladů ve lhůtě do 10.12.2011 a současně usnesením přerušil vedené vyvlastňovací řízení. Po doplnění podkladů (podklady byly doplněny dne 9.12.2011) vyvlastňovací úřad písemností ze dne 3.1.2012 oznámil účastníkům řízení pokračování vyvlastňovacího řízení a na den 23.2.2012 svolal ústní jednání. Odvolatelka se vyjádřila písemností ze dne 17.2.2012. Dne 23.2.2012 proběhlo ústní jednání bez účasti odvolatelky, z tohoto jednání byl sepsán protokol. V návaznosti na to vyvlastňovací úřad písemností ze dne 1.3.2012 oznámil účastníkům řízení pokračování vyvlastňovacího řízení a na den 13.4.2012 svolal další ústní jednání, které také proběhlo a ze kterého byl sepsán protokol. Tohoto jednání se zúčastnil i zástupce odvolatelky advokát [REDAKCE] který v rámci konaného jednání podal samostatnou písemností námítky proti vyvlastnění (písemnost byla následně opatřena identifikačním štítkem magistrátu a byla jí přidělena značka CJ MML 051747/12). Po provedení vyvlastňovacího řízení, posouzení jeho podkladů, jakož i všech ostatních skutečností vzešlých v průběhu řízení dospěl vyvlastňovací úřad k závěru, že byly naplněny zákonem stanovené podmínky pro vydání rozhodnutí, a proto dne 24.5.2012 vydal rozhodnutí o vyvlastnění.

Tímto rozhodnutím vyvlastňovací úřad podle ust. § 24 odst. 2 písm. a) zákona o vyvlastnění zřídil věcná břemena a vymezil jejich obsah a současně odňal vlastnická práva. Vyvlastňovací úřad dále podle ust. § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění určil výši náhrady za vyvlastnění a stanovil podmínky její úhrady (zaplacení). Vyvlastňovací úřad dále podle ust. § 24 odst. 2 písm. g) zákona o vyvlastnění stanovil podmínky pro zahájení účelu vyvlastnění.

Proti rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 odvolatelka podala odvolání (nedatovaná písemnost doručená magistrátu elektronicky dne 16.6.2012, doplněná další písemností ze dne 29.6.2012 doručenou magistrátu dne 29.6.2012).

K obsahu odvolání lze uvést, že je členěno do 9 částí a 88 bodů na celkem 12 stranách psaného textu, kdy je třeba v této souvislosti zdůraznit, že obsah jednotlivých částí, popř. bodů či odstavců se v různých obměnách opakuje a prolíná, popř. na sebe navazuje nebo navzájem souvisí s obsahem jiných pasáží podaného odvolání.

V části I. odvolání (body č. 1 - 9 odvolání, strana č. 1 a 2 textu) se odvolatelka zabývá obecnými právními souvislostmi ochrany vlastnictví, vyvlastnění a dále ochranou životního prostředí a vlastního provedení vyvlastňovacího řízení a konečně i problematikou posuzování splnění podmínek pro vyvlastnění pro vydání výsledného rozhodnutí o vyvlastnění.

V části II. odvolání (body č. 11 - 42 odvolání, strana č. 2 - 7 textu) se odvolatelka zabývá problematikou veřejného zájmu, jehož prokázání je jednou z podmínek provedení vyvlastnění. Vedle uvedení obecných úvah či souvislostí spojených s veřejným zájmem jako takovým, odvolatelka vyslovila názor, že v případě vyvlastnění jejího majetku není dán veřejný zájem na tomto vyvlastnění, či alespoň v jejím případě není veřejný zájem takového významu, aby odůvodňoval vyvlastnění dle rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012. Tedy, že v jejím případě veřejný zájem na vyvlastnění nepřevyšuje veřejný zájem na zachování (nedotčení) jejího vlastnictví a to z důvodů v odvolání uvedených.

V části III. odvolání (body č. 43 a 44 odvolání, strana č. 7 textu) odvolatelka vyslovila názor o porušení procesu EIA tím, že vyvlastňovací úřad měl při posuzování územně plánovacích dokumentací pominout skutečnost, že měla skončit platnost stanoviska MŽP ČR ze dne 11.1.1995, která měla být pět let. Toto stanovisko přesto bylo podkladem územního řízení zahájeného 9.6.2004 (v tomto řízení bylo dne 8.2.2005 vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby, které bylo změněno

rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006 - poznámka odvolacího orgánu). Omezení platnosti stanovisek vydaných podle zák.č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a koncepcí, stanovil zák.č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů, v ust. § 10 odst. 3 tohoto zákona. V této souvislosti odvolatelka dále poukázala na Aarhuskou úmluvu, které měla podle odvolatelky vést ke zvýšení účinnosti procesu EIA, kdy tato úmluva dále měla dát veřejnosti právo na její účast při územním rozhodování.

V části IV. odvolání (body č. 45 – 52 odvolání, strana č. 7 a 8 textu) odvolatelka uvádí, že stavbou nové silnice bude silně poškozena na svém majetku a to důsledky, jež popisuje v této části odvolání. To má být dáno mimo jiné i nedostatky projektu stavby. V dalším textu této části odvolání odvolatelka vyslovuje názor, že vyvlastněním bude neúměrně a neodůvodněně poškozena v porovnání s ostatními vlastníky v daném území a to z důvodů v tomto textu uvedených.

V části V. odvolání (body č. 53 – 65 odvolání, strana č. 7 a 8 textu) odvolatelka vyslovuje názor, že v procesu vyvlastnění mělo z jejího pohledu dojít i k dalším v této části odvolání uvedených porušení zákona. Vedle skutečnosti, že podle odvolatelky není veřejný zájem na vyvlastnění, jde o problematiku ochrany životního prostředí, kdy odvolatelka poukazuje na právo na příznivé životní prostředí. V daném případě má jít zejména o ochranu zemědělské půdy. Dále jde o ochranu krajiny v Sasku (SRN), což je myšleno jako dopad budovaných navazujících silničních úseků na území Polska a SRN na okolní krajinu.

V části VI. odvolání (body č. 66 – 82 odvolání, strana č. 10 a 11 textu) odvolatelka poukazuje na negativní dopady, které má podle ní do území přinést nová stavba silnice – jde o dopady nové stavby na hydrosféru území.

V části VII. odvolání (body č. 83 a 84 odvolání, strana č. 11 a 12 textu) odvolatelka vyslovuje názor, že ohledně věcných břemen zřizovaných k její tíži a ve prospěch subjektů:

Telefónica Czech Republic, a.s., IČ: 60193336, Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha,

Simpos s.r.o., IČ: 25497154, Donín, 463 34 Hrádek nad Nisou,

UPC ČR, a.s., IČ: 005622262, Závěšova 502/5, 140 00 Praha,

Severočeská vodárenská společnost, a.s., IČ: 49099469, Přítkovská 1689/15,

Trnovany, 415 50 Teplice,

ČEZ Distribuce, a.s., IČ: 24729035, Teplická 874/8, 405/02 Děčín,

nebyla ze strany těchto subjektů ve vztahu k odvolatelce splněna povinnost dle ust. § 5 odst. 1 zákona o vyvlastnění – tedy nabídková povinnost na uzavření dohody.

V části VIII. odvolání (body č. 85 – 87 odvolání, strana č. 12) odvolatelka z důvodů uvedených v této části odvolání vyslovuje stanovisko, že výše náhrady je nedostatečná a sama navrhuje konkrétní výši náhrady, kterou by uznala jako odpovídající jejím představám.

V závěru odvolání (část IX. odvolání, strana č. 12 textu) odvolatelka navrhuje zrušení rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012 a vrácení věci zpět k novému projednání.

Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 10.7.2012 vyrozuměl účastníky řízení o podaném odvolání, jakož i o jeho obsahu a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy vyvlastňovacího úřadu.

Této možnosti využil subjekt: ČR - Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace, který se vyjádřil písemností ze dne 16.7.2012. Pokud jde o právní základ vyvlastnění, žadatel uvedl, že vyvlastnění jako takové je obecně právně přípustné, samozřejmě za splnění podmínek daných

zákonem, které byly v tomto případě splněny. V případě jedné z podmínek vyvlastnění a to existence veřejného zájmu žadatel vyslovil stanovisko, že splnění této podmínky bylo náležitě prokázáno v řízení a dále, že vyvlastňovací úřad jednoznačně v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 24.5.2012 zdůvodnil veřejný zájem na vyvlastnění. V další části vyjádření žadatel uvedl k části odvolání, jímž odvolatelka napadá porušení procesu EIA, že přezkoumání tohoto procesu není předmětem vyvlastňovacího řízení. Pokud jde o dotčení práv vyvlastněné, žadatel vyslovil názor, že vůči ní byly z jeho strany splněny všechny povinnosti a bude jí poskytnuta náhrada v souladu s právními předpisy. V závěru vyjádření žadatel shrnul obsah odvolání jako nedůvodný, zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti účelový. Proto žadatel navrhl zamítnutí odvolání ze dne 16.6.2012 doplněné písemností ze dne 29.6.2012 a potvrzení rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012. Písemností ze dne 13.7.2012 se vyjádřila Severočeská vodárenská a.s., která ve svém vyjádření potvrdila, že jí provozované vodovody a kanalizace jsou v režimu zák.č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích.

Vyvlastňovací úřad nemohl o podaném odvolání rozhodnout, a proto je písemností ze dne 26.7.2012 spolu se spisem věci předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Dále bylo zjištěno, že odvolání bylo ve smyslu ust. § 83 správního řádu podáno včas. Proto bylo možné o odvolání rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláními napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, kdy věcná správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem na dodržování zákonnosti. K vadám v projednávání věci, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán po posouzení všech skutečností věci dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad při vydání odvoláním napadeného rozhodnutí ze dne 24.5.2012 postupoval v souladu se zákonem. Proto odvolací orgán rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 nezrušil. Odvolací orgán pouze provedl změnu výroku rozhodnutí ze dne 24.5.2012 a to v jeho dílčím výroku č. VIII, ve kterém změnil (upřesnil) označení jednotky pro elektřinu, kdy místo jednotky W (watt – jednotka výkonu) měla být správně uvedena jednotka pro vlastnost elektřiny označovanou jako el. napětí a to V (volt – jednotka el. napětí). Právě jednotka el. napětí je tou jednotkou, která se používá v rámci popisu vedení el. energie a to kapacity vedení. Tuto změnu, jež je jinak obsahově zjevně opravou zřejmé nesprávnosti, odvolací orgán provedl s ohledem na obecný požadavek na jednoznačnost a přesnost výroku rozhodnutí. K tomuto bodu lze dodat, že územní rozhodnutí o umístění stavby vydané Městským úřadem Hrádek nad Nisou dne 8.2.2005 uvádělo v případě vedení elektrického proudu správně kapacitu vedení v kilovoltech KV, nikoliv kW (kilowatty) – viz strana č. 3 územního rozhodnutí. Další změnu, jež je rovněž zjevně opravou zřejmé nesprávnosti, odvolací orgán provedl v dílčích výrociích XII. a XIII., kde na místo ust. § 25 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění (ustanovení o náhradě za vyvlastnění) mělo být správně uvedeno ust. § 24 odst. 2 písm. g) zákona o vyvlastnění, což je ustanovení o podmínkách pro zahájení účelu vyvlastnění. Právě tato problematika je řešena v dílčích výrociích č. XII. a XIII. rozhodnutí ze dne 24.5.2012.

Odvolací orgán dále uvádí, že za situace, kdy neshledal důvody pro zrušení rozhodnutí ze dne 24.5.2012 ani pro provedení jeho dalších změn, potvrdil výrok rozhodnutí ze dne 24.5.2012 nedotčený výše popsányi změnami.

K věci samé odvolací orgán uvádí, že zjistil, že vyvlastňovací úřad rozhodoval na základě podkladů, které byly zpracovány, popř. dokladovány v rozsahu postačujícím k posouzení všech otázek spojených s předmětem řízení o žádosti o provedení vyvlastnění z hledisek daných zákonem. Tyto podklady, byť postupně doplňované (naposledy dne 9.12.2011) byly ve smyslu ust. § 50 správního řádu postačující k tomu, aby bylo ze strany jak vyvlastňovacího úřadu, tak odvolacího orgánu konstatováno, že ve vyvlastňovacím řízení byl z hlediska potřeb rozhodování o žádosti zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že v tomto případě vyvlastňovací úřad při posuzování věci z hledisek daných zákonem o vyvlastnění, popř. i dalšími předpisy posoudil žádost o vydání rozhodnutí o vyvlastnění, doklady a podklady k ní přiložené, jakož i další skutečnosti vzešlé v průběhu řízení, kdy správní uvážení vyvlastňovacího úřadu o věci samé, jakož i o jejích jednotlivých otázkách nevybočilo z mezí a hledisek daných zákonem. V návaznosti na to odvolací orgán dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad správně dospěl k závěru, že v daném případě jsou splněny podmínky pro vyvlastnění, dále že vyvlastňovací úřad správně rozhodl o rozsahu vyvlastnění, jakož i o rozsahu náhrady a způsobu uhrazení (zaplacení) náhrady a dále vyvlastňovací úřad správně stanovil podmínky pro zahájení účelu, pro který bylo vyvlastnění provedeno.

V rámci toho odvolací orgán rovněž dospěl k závěru, že v případě tohoto konkrétního vyvlastnění byl ze strany vyvlastňovacího úřadu splněn i požadavek na proporcionální (přiměřené) rozhodování vyvlastňovacího úřadu ve vztahu ke konkrétním skutkovým a právním okolnostem daného případu, jak to vyplývá ze zásad činnosti správních orgánů daných ust. § 2 – ust. § 8 správního řádu.

V důsledku výše uvedených skutečností mohlo být rozhodnuto ve věci samé tak, jak rozhodl vyvlastňovací úřad v rozhodnutí ze dne 24.5.2012. K tomu je třeba uvést, že obsah podkladů, které měl vyvlastňovací úřad v řízení k dispozici, jakož i průběh samotného řízení korespondují s obsahem výsledného rozhodnutí ze dne 24.5.2012.

Proto odvolací orgán s ohledem na skutečnost, kdy se ztotožnil s rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu, nerušil jeho rozhodnutí ze dne 24.5.2012 a ponechal jej v platnosti s dílčími změnami. Ty spočívaly v tom, jak je z předchozího textu patrné, ve správném uvedení jednotky používané pro vedení elektřiny, kde se používá jednotka el. napětí (volt - V) na místo nesprávně uvedené jednotky výkonu (watt - W). Tato změna – oprava byla provedena v dílčím výroku č. VIII. rozhodnutí ze dne 24.5.2012. Dále byla provedena změna – oprava v označení ustanovení vyvlastňovacího zákona, dle kterého se rozhoduje o podmínkách pro zahájení účelu, pro který bylo vyvlastnění provedeno. Tato změna – oprava byla provedena v dílčích výrociích XII. a XIII. rozhodnutí ze dne 24.5.2012.

K obsahu podaného odvolání lze vedle výše uvedených skutečností dále uvést následující konkrétní skutečnosti.

V případě podmínky pro vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění se provádí jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem (ust. § 3 odst. 1 – první věta textu, zákona o vyvlastnění), lze uvést, že pozemní komunikace v rozsahu stavby „silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou“ umístěná územním rozhodnutím Městského úřadu Hrádek nad Nisou ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006 (viz výše), je veřejně prospěšnou stavbou dopravní a technické infrastruktury dle ust. § 170 odst. 1 písm. a)

zák.č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v platném znění (dále jen stavební zákon č. 183/2006 Sb.). Pojem veřejná dopravní a technická infrastruktura je vymezen v ust. § 2 odst. 1 písm. k) – body č. 1 a 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.

Tato stavba silnice umístěná výše uvedeným územním rozhodnutím byla vymezena za veřejně prospěšnou stavbu územně plánovacími dokumentacemi – viz ust. § 36 odst. 1 a ust. § 43 odst. 1 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.. Do 1.1.2007 - tedy do doby, než stavební zákon č. 183/2006 Sb., vstoupil v účinnost, se jednalo o ust. § 8 a násl. stavebního zákona č. 50/1976 Sb., který byl v účinnosti v letech 1976 – 2006.

Jedná se o územně plánovací dokumentace pro území územně samosprávních celků:

- v úrovni obcí (měst)

Město Hrádek nad Nisou (územní plán),

Obec Chotyně (územní plán),

- v úrovni krajů

Liberecký kraj (zásady územního rozvoje).

V případě Města Hrádek nad Nisou se jedná o územní plán sídelního útvaru Hrádku nad Nisou schválený Zastupitelstvem města Hrádek nad Nisou dne 27.1.1998, pod číslem usnesení: 19/98/208/MZ. Na schválení územního plánu navazovalo ve smyslu ust. § 29 odst. 3 tehdy platného stavebního zákona č. 50/1976 Sb., vyhlášení závazné části územního plánu obecně závaznou vyhláškou Města Hrádek na Nisou, která vstoupila v účinnost dne 16.2.1998.

Předmětná stavba silnice je vyhláškou o závazných částech územního plánu vymezena v článku č. 8 odst. 2 a čl. 12. Dle ust. § 29 odst. 2 tehdy platného stavebního zákona č. 50/1976 Sb., schvalující orgán vymezil závaznou část územně plánovací dokumentace včetně veřejně prospěšných staveb, pro které lze pozemky, stavby a práva k nim vyvlastnit. V článku č. 12 odst. 1 vyhlášky o závazných částech územního plánu je stanoveno, že nově navrhované plochy pro veřejně prospěšné stavby jsou vymezeny ve výkresu č. 7 územního plánu.

V případě Obce Chotyně se jedná o územní plán Chotyně, o jehož vydání rozhodlo Zastupitelstvo Obce Chotyně usnesením č. j. 2/IV/2009. Územní plán vstoupil v účinnost dne 23.7.2009.

Předmětná stavba je územním plánem určena jako veřejně prospěšná stavba v textové části návrhu, kapitole G.1.1 – Veřejně prospěšné stavby pro dopravní infrastrukturu. V grafické části je stavba vymezena ve výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a sanací.

V případě územně plánovací dokumentaci vyššího stupně, kterou jsou Zásady územního rozvoje Libereckého kraje (územně plánovací dokumentace krajské úrovně zpracovávaná pro celé území Libereckého kraje, dále jen ZÚR LK) lze uvést tyto skutečnosti.

O vydání ZÚR LK rozhodlo Zastupitelstvo Libereckého kraje dne 13.12.2011, tyto ZÚR LK vstoupily v účinnost dne 22.1.2012. Již na tomto místě je třeba zdůraznit, že součástí ZÚR LK je i Vyhodnocení vlivů ZÚR LK na udržitelný rozvoj území, ke kterému bylo vydáno souhlasné stanovisko MŽP ČR (písemnost ze dne 22.11.2011 č.j.: 87273/ENV/11). Toto vyhodnocení vlivů ZÚR LK na udržitelný rozvoj území, jak je výše uvedeno, je nedílnou součástí dokumentace ZÚR LK a bylo pořizováno a vydáváno společně s nimi, v rámci jednoho usnesení zastupitelstva.

V této územně plánovací dokumentaci je předmětné silniční spojení vymezeno jako záměr D02 – silnice I/35, úsek Bílý Kostel nad Nisou – Hrádek nad Nisou – hranice ČR. ZÚR LK v případě

tohoto záměru prověřily aktuálnost záměru (záměr se zvažoval od r. 1994 – o tom viz dále) a dále konkretizovaly dopravní koridor S4 (v souladu s umístěním silnice, které bylo provedeno územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006). Trasování této silnice dále koresponduje s jejím vymezením v „Politice územního rozvoje ČR 2008“, která byla schválena vládou ČR usnesením č. 929 ze dne 20. 7. 2009. „Politika územního rozvoje ČR 2008“ je celorepublikovým koncepčním dokumentem pořizovaným podle ust. § 31 a násl. stavebního zákona č. 183/2006 Sb., a kraj má zákonnou povinnost upřesňovat tento dokument prostřednictvím svých zásad územního rozvoje a následně obce prostřednictvím svých územních plánů.

K dané problematice je třeba dále zdůraznit, že v ZÚR LK je záměr silnice Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou zařazen mezi veřejně prospěšné stavby v textové části schváleného návrhu, kapitole G.1 – Vymezení koridorů a ploch veřejně prospěšných staveb. V grafické části ZÚR LK je záměr silnice zakreslen do Výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací nadmístního významu.

Odvolací orgán pokládá za nutné dále uvést, že v odůvodnění vydaných (schválených) ZUR LK jsou k problematice silnice I/35 Bílý Kostel nad Nisou – Hrádek nad Nisou uvedeny tyto body, citujeme:

- Navrhuje se její zařazení do kategorie silnic mezinárodního významu, protože je součástí mezinárodního dopravního spojení s návazností na multimodální koridor III.A. prostřednictvím spolkové silnice B 178 (Dresden – Wrocław).
- Kvalitnější napojení na Prahu, Olomouc (vazby na silnice R10 a R35).
- Doplnění koridoru pro vybudování kapacitní dopravní cesty s vazbou na Německo.
- Zlepšení dopravních vazeb v rámci rozvojové oblasti ROB1 Liberec.
- Zkrácení časové dostupnosti do Liberce.
- Eliminace negativních dopadů dopravy v zastavěných částech Bílý Kostel nad Nisou a Chotyně.

Proto odvolací orgán ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že výše uvedená podmínka vyvlastnění, tedy že vyvlastnění se provádí jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem (ust. § 3 odst. 1 – první věta textu, zákona o vyvlastnění), je splněna. K tomu lze dodat, že předmětná stavba silnice je veřejně prospěšnou stavbou dopravní infrastruktury dle ust. § 1 odst. 2 zák.č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, a dále dle ust. § 170 odst. 1 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.

Další podmínkou vyvlastnění je skutečnost, že na vyvlastnění je veřejný zájem (ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění).

Pokud jde o problematiku veřejného zájmu, je třeba obecně uvést, že ne každý individuální zájem musí být totožný s veřejným zájmem, kdy naopak veřejný zájem v konkrétním případě je vždy průsečíkem různých veřejných a individuálních zájmů různého stupně významu. K tomu je třeba dodat, že vlastní formulování výsledného veřejného zájmu je vždy na příslušném orgánu veřejné moci, který rozhodne v rámci své věcné působnosti.

Odvolací orgán dospěl ve shodě s vyvlastňovacím úřadem k závěru, že v tomto případě je veřejný zájem dán i tím, že předmětná stavba silnice, pro kterou bylo provedeno vyvlastnění, je veřejně prospěšnou stavbou podle zvláštních předpisů (viz předchozí text). Příslušné orgány, které mají pravomoc vydat územně plánovací dokumentaci, mají i pravomoc rozhodnout o tom, která stavba

bude veřejně prospěšnou stavbou, pro kterou lze práva majetkové povahy vyvlastnit, což je i případ silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou.

Důležitou okolností, která je nevyhnutelně spojena s deklarováním veřejného zájmu je nesporně i podmínka aktuálnosti. I s časovým odstupem od r. 1994 (doba posuzování konkrétních alternativ trasy silničního spojení mezi silnicí I/13 v Bílém Kostele a státní hranicí s Polskem – stanovisko MŽP ČR ze dne 11.5.1995 č.j. 400/3731/8422/8131/94/R), přes schválení (vydání) územních plánů města Hrádek nad Nisou (r. 1995) a obce Chotyně (r. 2002 a r. 2009 – vydání současného územního plánu) a zásad územního rozvoje Libereckého kraje (r. 2011) je patrná kontinuita veřejného zájmu na zajištění odpovídajícího silničního spojení mezi územím Liberecka (s navazujícími oblastmi Prahy a Hradce Králové) s přilehlou oblastí Polska (Bogatynia - Zgorzelec) a SRN (Zittau – Bautzen). Veřejný zájem na provedení umístěné stavby silnice I/35 v úseku Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou potvrzují, jak to správně uvedl vyvlastňovací úřad, i další jím uváděné skutečnosti, viz např. uváděná mezinárodní smlouva zveřejněná pod č. 37/2006 Sb., m.s. a Politika územního rozvoje ČR. K této smlouvě lze uvést, že je naprosto logické, aby v rámci výstavby silnic poblíž hranic byla zajištěna jejich návaznost na silniční síť sousedních zemí, v důsledku čehož není nerozumné, když orgány územního plánování v rámci své činnosti zohledňují i tyto přeshraniční souvislosti.

Veřejný zájem na provedení silnice je dán i tím, jak to správně uvedl vyvlastňovací úřad, že nová silnice povede mimo zastavěné území obce Bílý Kostel nad Nisou a města Hrádku nad Nisou, čímž dojde ke snížení hlukové zátěže ze silniční dopravy, která probíhá po stávající silnici vedoucí těmito obcemi.

Dále je veřejný zájem dán i tím, že nová silnice svými technickými parametry oproti stávající silnici vedoucí přes zastavěná území bude představovat neporovnatelně výrazné zlepšení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, což je nesporně také ve veřejném zájmu, na což správně poukázal i vyvlastňovací úřad ve svém rozhodnutí ze dne 24.5.2012. Již v územním rozhodnutí o umístění stavby ze dne 8.2.2005 se na straně č. 2 uvádí, citujeme: „Stávající silnice vede na začátku úseku zástavbou v Bílém Kostele a dále velmi členitým terénem, který je nevyhovující z hlediska technických parametrů (směrové poměry s poloměry 20 m, lomy nivelety a velké podélné spády až 7,5 % a šířka vozovky od 5,7 m – 6,8 m), konec citace. Silnice umístěná územním rozhodnutím o umístění její stavby ze dne 8.2.2005, pro kterou bylo provedeno vyvlastnění rozhodnutím ze dne 24.5.2012, má být provedena v kategorii dvoupruhové silnice 11,5/80 (šířka silnice 11,5 m, návrhová rychlost 80 km/hod). Objektívni veřejný zájem na provedení umístěné silnice je dále potvrzován i tím, že již bylo vydáno stavební povolení na I. etapu stavby, které vydal Krajský úřad Libereckého kraje, odbor dopravy, pod č.j.: OD 540/2009-9/280.13/SI ze dne 21.8.2009, jež je v právní moci ode dne 26.9.2009. Tato část stavby je ve vysokém stupni rozestavěnosti. Na opačné straně stavby (od státních hranic do vnitrozemí) je navazující úsek již hotov (od r. 1999). I tato skutečnost potvrzuje trvajících veřejný zájem, jakož i jeho aktuálnost.

Proto odvolací orgán ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že výše uvedená podmínka vyvlastnění, tedy že vyvlastnění se provádí ve veřejném zájmu, je splněna.

Pokud jde o podmínku pro vyvlastnění spočívající v tom, že veřejný zájem na dosažení tohoto účelu vyvlastnění, kterým je provedení silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek n.N., převažuje nad veřejným zájmem na zachování (nedotčení) dosavadních práv vyvlastňované (ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že v případě umístěné pozemní komunikace – stavby „silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek n.N.“ je tato podmínka objektivně a jednoznačně splněna.

Veřejný zájem na zajištění odpovídajícího kvalitního silničního spojení mezi Libereckem (a navazující spojení na Prahu a Hradec Králové) a přilehlými oblastmi Polska a SRN (Zittau, Bogatynia a dále Bautzen a Zgorzelec) nesporně převyšuje veřejný zájem na zachování (nedotčení) stávajících vlastnických vztahů.

Obnova demokracie po r. 1989, obnova soukromého vlastnictví (po r.1989 bylo obnoveno i vlastnictví odvolatelky), obnova soukromého podnikání, obnova malých podniků či živností navzájem kooperující s okolními firmami (i přes hranici), obnova a nárůst a to i mezinárodní výměny zboží, služeb a kapitálu, dále např. masivní rozvoj kontaktů mezi lidmi, masivní nárůst odvětví turismu (v podmínkách ČR právě po r. 1989) a na to navazující existence např. Schengenského prostoru, do něhož patří i neutrální Švýcarsko, kde odvolatelka dlouhodobě žije, jednoznačně nasvědčují závěru, že veřejný zájem na vyvlastnění dle rozhodnutí ze dne 24.5.2012 objektivně převyšuje jiný veřejný zájem a to zájem na zachování (nedotčení) vlastnictví. Je to dáno tím, že tyto společenské podmínky vyžadují odpovídající spojení, což se netýká jen internetu, který byl zaveden v r. 1991 a který nemá takové nároky na zábery ploch, ale nevyhnutelně jde i o nároky na odpovídající silniční (nejen silniční ale i např. železniční) spojení. I proto veřejný zájem na provedení předmětné silnice převažuje nad veřejným zájmem na zachování stávajících vlastnických práv.

K tomu nesporně lze připsat i další významnou a obecně známou skutečnost, kterou si lze snadno ověřit v každé mapě, že oblast Hrádku nad Nisou s městem o jeho velikosti je posledním městem v oblasti okolí Liberce, která nemá s Libercem žádné silniční spojení odpovídající současným požadavkům na bezpečnost dopravy. Stávající silniční spojení od Bílého Kostela na Hrádek nad Nisou si může každý člověk vyzkoušet jako chodec, cyklista či motocyklista (zde již lze doporučit použití reflexní vesty s ohledem na hustotu provozu a poměrně nepřehledný terén, což je realita nejen stávající silnice na Hrádek n.N.) popř. i jako řidič osobního vozidla (i pro osobní auta je to poměrně náročná jízda). Toto silniční spojení je stejně problematické a náročné jako jiná stará silniční spojení vedoucí z liberecké kotliny do okolních měst, jež jsou svou velikostí srovnatelná s městem Hrádek nad Nisou, kdy tato stará silniční spojení, tak jak se vyvinula z původních formanských cest, byla až cca do r. 1970 jedinými silničními spojeními s Libercem, či liberecké kotliny s jejím okolím.

Např. město Nový Bor je v současné době spojeno s Libercem novou moderní čtyřproudou silnicí I/13, město Chrastava a Hodkovice n. Moh. jsou v současné době propojena s Libercem rychlostní silnicí I/35. V případě Hodkovic nad Moh. současné silniční spojení nahradilo starou pražskou silnici vedoucí z Liberce (na Prahu) přes kopec a zatáčky v Záskalí u Hodkovic. Silnice v kopci na Záskalí ještě v nedávné minulosti příležitostně sloužila jako závodní dráha pro soutěžní jízdy automobilů do vrchu. I toto dokresluje složité podmínky liberecké kotliny z hlediska silniční dopravy. To samé platí i v případě silničního spojení Liberce s Jabloncem n.N. Tři historické trasy (první z Liberce přes Vratislavice n.N., druhá z Liberce přes Lukášov, třetí z Liberce - Kateřinek či Harcov okolo České chalupy a přes Bedřichov u Jablonce n.N.) jsou rovněž nevyhovující (četné zatáčky, značná stoupání – klesání problematická šíře silnic, složité zabezpečení svahů apod.). Proto řada řidičů volí poněkud delší trasu do Jablonce n.N. a to bezpečnou a širokou silnicí (čtyřpruhu) I/35 na Hodkovice n.Moh., kdy se před tímto městem odbočí mimoúrovňovou křižovatkou na Jablonec n. N. okolo Rychnova u Jablonce n.N. Nové přímé silniční spojení mezi Libercem a Jabloncem n.N. se v současnosti teprve buduje. To samé platí i v případě silnice přes Ještěd do Českého Dubu. I v případě cesty do Českého Dubu řada řidičů raději volí bezpečnější cestu delší objížděnou přes Hodkovice n.Moh., kde odbočí na přehlednou a širokou silnici vedoucí do Českého Dubu. K tomu lze uvést, že o přímém spojení Liberce s Českodubskem se teprve uvažuje (nabízí se řešení v podobě tunelu). Obdobná situace je i

v případě Frýdlantu. Současná silniční trasa prochází zástavbou (Krásná Studánka, Mníšek, Dětrichov, na trase jsou četné zatáčky – např. serpentiny za Mníškem směrem na Albrechtice u Frýdlantu, dále jde o velmi problematický nízký železniční nadjezd v Krásné Studánce, tato žel. trať byla postavena okolo r. 1875) a pod. Tato silnice v minulosti prošla jen dílčími úpravami (kvalitnější povrchy, úpravy – rozšíření zatáček pod albrechtickým kopcem okolo r. 1985). I v případě této silnice na Frýdlant probíhá stavba nové silnice okolo Stráže nad Nisou. Tento úsek je před dokončením. Další navazující úsek směrem na Novou Ves se připravuje.

Skutečnost, že do současné doby oblast Hrádku nad Nisou nemá kvalitní silniční spojení s Libercem zcela jistě řada obyvatel této oblasti vnímá jako závažný nedostatek svého území, ba až jako diskriminaci ze strany orgánů státu či jím pověřených institucí, které se zabývají zajišťováním rozvoje silniční sítě ČR.

Závěr, že veřejný zájem na vyvlastění převyšuje nad veřejným zájmem na zachování vlastnictví potvrzují i další již výše popsané skutečnosti – snížení hlukové zátěže v zástavbě Bílého Kostela a Hrádku nad Nisou přesunem této zátěže na novou silnici, jakož i nesporně větší bezpečnost a plynulost provozu na nové silnici. Dále jde o její nespornou časovou výhodnost. Zrychlení dopravy i zlepšení bezpečnostních a provozních parametrů, které nová silnice bude mít, je samozřejmě důležité např. i pro zásahy složek záchranných systémů (hasiči, sanitky, policie apod.), což platí zvláště v případě nasazení nových moderních rozměrnějších vozidel, jde o hasičské cisterny, jeřáby apod. s možností např. bezpečné jízdy v koloně bez obav ze střetu s vozidly v protisměru apod. To může být důležité např. pro případ povodní jako byla povodeň dne 7.8.2010, která těžce postihla i Bílý Kostel, Hrádek nad Nisou a oblast Žitavská a Bogatyně a stále zůstává v paměti obyvatel.

Proto odvolací orgán dospěl k závěru, že veřejný zájem na vyvlastnění převyšuje nad veřejným zájmem na zachování vlastnictví a že úsilí státu, popřípadě jeho složek apod., o zajištění kvalitního silničního spojení Liberce s Hrádkem nad Nisou objektivně není ve zjevně nerozumném nepoměru ve vztahu ke konkrétním skutkovým a právním okolnostem tohoto případu.

Odvolací orgán dále uvádí, že vedle posouzení toho, zda a v čem veřejný zájem na vyvlastnění objektivně převyšuje nad veřejným zájmem na zachování vlastnictví odvolatelky, se zabýval i otázkou, zda přece na straně odvolatelky nejsou skutečnosti – veřejný zájem, který by se svým významem alespoň blížil významu veřejného zájmu na vyvlastnění za účelem provedení silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou již umístěné územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006.

Odvolací orgán uvádí, že takové skutečnosti nezjistil. Je třeba uvést, že v rámci provedení stavby nové silnice a v souvislosti s ní provedeným vyvlastněním nedojde např. k odstranění domu, který by byl domovem odvolatelky či alespoň jejím rekreačním objektem, ani žádného jiného domu, popř. ani studny, ohledně které by svědčilo odvolatelce veřejnoprávní povolení k odběru podzemních vod podle zákona o vodách a pod. Vyvlastňované osobě mají být vyvlastněny pozemky, popřípadě tyto pozemky mají být zatíženy věcným břemenem, jejichž zabor či použití pro novou stavbu byl schválen příslušnými správními orgány hájícími veřejné zájmy v oblasti správy ochrany zemědělského půdního fondu a správy vodního hospodářství (vodoprávní orgány) apod. Podmínky těchto orgánů byly zakomponovány do územního rozhodnutí o umístění stavby ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006. Tyto orgány samozřejmě souhlasili i s vydáním příslušných územně plánovacích dokumentací (viz výše).

Z toho je zjevné, že význam ztráty pozemků (půdy) i případná změna vodního režimu v krajině a pod., na který odvolatelka poukazuje, nebyl příslušnými správními orgány potvrzen v tom smyslu,

že by nebylo možné do území trasovat novou silnici, umístit a následně provést, o čemž svědčí souhlasy těchto orgánů s územně plánovacími dokumentacemi a územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006.

K tomu lze dále dodat, že vyvlastňovací úřad správně uvedl, že odvolatelka sama na těchto pozemcích nehospodář (jsou v pronájmu), kdy odvolatelka nemá na těchto plochách ani např. zahrádku apod.

V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že se zabýval i otázkou, jaké by měla dopady skutečnost, že by nová silnice nebyla realizována. Odvolací orgán dospěl k závěru, že v takovém případě by nastala zcela neudržitelná situace v silniční dopravě v oblasti Hrádku nad Nisou, popř. v navazující silniční dopravě směrem na Liberec (a dále Prahu a Hradec Králové), v opačném směru (Zittau a Bogatynia a dále Bautzen a Zgorzelec) ve vztahu k současným požadavkům na odpovídající úroveň a kvality silničního spojení. Při tom nejde jen o zajištění odpovídajícího spojení mezi městy o velikosti Liberce - silniční spojení na Dresden – Bautzen, či na souměstí Goerlitz – Zgorzelec, popř. na město Wrocław, ale jde i o zajištění dostupnosti vlastní oblasti města Hrádku nad Nisou s vnitrozemím odpovídajícím silničním spojením.

Jde o skutečnost, že povinností státu, jeho orgánů a dále i územně samosprávných celků (to vyplývá i např. z cílů a úkolů územního plánování – viz ust. § 18 a ust. § 19 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.) je zajišťovat srovnatelné podmínky pro běžný život lidí tak, aby lidé obecně v jednotlivých městech a obcích měli alespoň srovnatelné podmínky k životu s podmínkami pro život, jaké jsou v dalších obcích (městech), popř. i v regionech. To ostatně vyplývá i z obecného principu rovnosti každého s každým, kdy pro stát je to princip rovného přístupu ke každému, popřípadě rovného zacházení s každým ve vztahu k jiným, pokud v těchto případech jde o srovnatelné situace. Naopak z pohledu občana jde především o princip stejné dostupnosti služeb státu či jím vlastněných statků (dávky či podpory všeho druhu v přímé či nepřímé podobě) poskytovaných občanům. Vybudování předmětné silnice zajistí vlastní oblasti Hrádku nad Nisou srovnatelné podmínky života občanů s ostatními městy v okolí. Jde např. o lepší podmínky – šance na uplatnění na trhu práce a podnikání, což platí v obou směrech – jde na jedné straně o snazší dostupnost Liberce, na druhé straně jde o snazší dostupnost Hrádku nad Nisou pro jeho okolí. Dále jde o zajištění srovnatelné dostupnosti např. vzdělání (v Liberci je univerzita), dále lékařské péče (v Liberci je krajská nemocnice) a pod.

Rozhodně nelze očekávat, že prodleva ve vybudování této silnice sama o sobě odstraní potřebu jejího provedení. Naopak je zjevné, že další oddalování její realizace jen prohloubí disproporce mezi potřebami silniční dopravy v území a možnostmi uspokojení těchto potřeb (co do četnosti i kvality), kterou ještě stávající silniční síť (stávající silnice Bílý Kostel – Hrádek nad Nisou s jejími velmi omezenými možnostmi) může zvládnout.

Proto bylo a je zcela na místě, že orgány státu, popř. územně samosprávných celků apod. obecně průběžně sledují vývoj silniční (dálniční) sítě, jakož i změny v požadavcích na silniční (dálniční) síť a v návaznosti na to zajišťují budování, či úpravy této sítě tak, aby stále odpovídala současným nárokům. Jak z předchozího textu vyplývá v minulém období byla zjištěna potřeba lepšího spojení Liberce s oblastí Hrádku nad Nisou a dále s navazujícími oblastmi v Polsku a SRN. Tato potřeba byla postupem doby prověřována a konkretizována, kdy v návaznosti na to byl logicky formulován veřejný zájem na realizaci nového silničního spojení, který byl konkretizován v navazujících právních dokumentech (např. územně plánovací dokumentace a územní rozhodnutí o umístění stavby – viz předchozí text).

Z pohledu do budoucna je zjevné, že jsou pouze dvě možnosti a to realizace komunikace, anebo upuštění od dokončení této komunikace. Případné upuštění od dokončení této komunikace by však neřešilo nic, pouze by prohloubilo dosavadní problémy spojené se stávající silnicí I/35 v její stávající trase, což nelze připustit, pokud i nadále má být na ČR, popř. na její orgány a dále na územně samosprávné celky objektivně nahlíženo jako na subjekty, které jsou schopny zajistit, či alespoň podpořit rozvoj území, způsobem odpovídajícím současným požadavkům a ve spojení s ním zajistit i ochranu veřejných zájmů a tedy i jejich realizaci.

Další podmínkou vyvlastnění je skutečnost, že účel vyvlastnění, pro který má být vyvlastnění provedeno a který spočívá ve změně využití území, popř. v umístění stavby, je v souladu s cíli a úkoly územního plánování (ust. § 3 odst. 2 zákona o vyvlastnění).

Odvolací orgán k tomu uvádí, že po posouzení této problematiky dospěl ve shodě s vyvlastňovacím úřadem k závěru, že tento požadavek na vyvlastnění je v případě vyvlastnění dle rozhodnutí ze dne 24.5.2012 splněn. Je třeba uvést, že o souladu stavby silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek n.N. s cíli a úkoly územního plánování bylo pravomocně rozhodnuto územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006. Cíle a úkoly územního plánování jsou uvedeny v ust. § 1 a 2 stavebního zákona č. 50/1976 Sb., který platil v době vydání územního rozhodnutí ze dne 8.2.2005, v případě stavebního zákona č. 183/2006 Sb., se jedná o ust. § 18 a § 19 zákona. V rámci územního rozhodování byla povinnost, aby územní rozhodnutí bylo v souladu i s cíli a úkoly územního plánování (viz ust. § 39 stavebního zákona č. 50/1976 Sb., anebo ust. § 90 písm. b) stavebního zákona č. 183/2006 Sb.). V daném případě bylo o souladu stavby s cíli a úkoly územního plánování, jak je již výše uvedeno, rozhodnuto právě územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006. Tímto pravomocným rozhodnutím je vázán každý správní orgán (viz ust. § 73 odst. 2 správního řádu), což platí i pro odvolací orgán. Proto odvolací orgán dospěl k závěru, že i tato podmínka vyvlastnění byla i v tomto případě splněna. K tomu lze dodat, že trvající soulad stavby silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek n.N. s cíli a úkoly územního plánování je potvrzen i aktuálním stavem územně plánovacích dokumentací, které nadále s touto komunikací počítají, jakož i s nimi navazujícími dokumenty, viz např. Politika územního rozvoje ČR 2008. V případě územně plánovací dokumentace - ZUR LK z prosince 2011 je třeba uvést, že i tato dokumentace musí být v souladu s cíli a úkoly územního plánování, což je dáno v ust. § 40 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 183/2006 Sb.

V případě podmínky vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění lze provést jen v nezbytném rozsahu k dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (ust. § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán uvádí, že ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že i tato podmínka je splněna. Územními plány města Hrádku nad Nisou a obce Chotyně a dále zásadami územního rozvoje Libereckého kraje byla stanovena veřejně prospěšná stavba dopravní infrastruktury „silnice I/35 Bílý Kostel - Hrádek nad Nisou“. Tato stavba byla v území pravomocně umístěna územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v první moci ode dne 29.3.2006. Tímto rozhodnutím byla stavba konkrétně umístěna, dále byly stanoveny podmínky jejího umístění, jakož i podmínky pro vypracování projektu ke stavebnímu řízení, popř. další podmínky – viz vlastní text územního rozhodnutí a dále ust. § 4 vyhl.č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona (tato vyhláška platila v době vydání územního rozhodnutí). Tímto konkrétním územním rozhodnutím byl závazně stanoven konkrétní rozsah či obsah stavby. Proto vyvlastnění mohlo být provedeno jedině v intencích výše uvedeného územního rozhodnutí ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006 a ne jinak. Odvolací orgán ze spisu věci zjistil, že

rozsah vyvlastnění (do tohoto pojmu je nutné zahrnout i dobu omezení vlastnických práv, tedy omezení na dobu neurčitou a dočasné omezení dle výroku rozhodnutí ze dne 24.5.2012) plně koresponduje s obsahem územního rozhodnutí ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006 a to jak ve vztahu k rozsahu potřebných pozemků, tak i účelu, pro který bylo provedeno jejich vyvlastnění tak i ve vztahu k délce omezení (na dobu neurčitou či dočasně). Proto odvolací orgán dospěl k závěru že i tato podmínka vyvlastnění byla splněna, protože územním rozhodnutím byl stanoven konkrétní rozsah stavby nové silnice, který je závazný a který samozřejmě nemohl zahrnovat pouze vozovku, po které se bude jezdit, ale i všechny ostatní související či podmiňující činnosti v území, které musí být provedeny. Nutnost jejich provedení je dána povahou stavby, vlastnostmi území či nutností řádně ochránit i další veřejné zájmy uplatňované ve výstavbě podle zvláštních předpisů, jakož i staveními předpisy stanovující konkrétní požadavky pro stavby.

V případě věcných břemen je důležité, že jejich rozsah byl konkretizován geometrickými plány (viz výrok rozhodnutí ze dne 24.5.2012), kdy odvolací orgán uvádí, že neshledal, že by konkrétní věcná břemena byla stanovena jinak než v nezbytném rozsahu. K tomu je třeba zdůraznit, že odvolatelka nenapadá, že by konkrétní rozsah záboru pozemků, či konkrétní rozsah zatížení pozemků věcnými břemeny byl u konkrétního pozemku (parcely – včetně časového rozsahu) větší než nezbytně nutný a pod. Odvolatelka napadá celý rozsah vyvlastnění jako takový, což je něco jiného.

Pokud jde o podmínku vyvlastnění spočívající v tom, že veřejný zájem na vyvlastnění musí být prokázán ve vyvlastňovacím řízení (ust. § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán uvádí, že dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad v jím provedeném řízení prokázal, že veřejný zájem na vyvlastnění v rozsahu dle rozhodnutí ze dne 24.5.2012 je dán. Proto odvolací orgán dospěl k závěru, že i tato podmínka vyvlastnění byla splněna. K tomu lze dále uvést, že odvolací orgán se problematikou veřejného zájmu obsahově zabýval v předchozím textu, na který odkazuje. Bylo zjištěno, jak je již výše uvedeno, že nová stavba silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek n.N. je podle územních plánů města Hrádku nad Nisou a obce Chotyně a dále podle zásad územního rozvoje Libereckého kraje veřejně prospěšnou stavbou dopravní infrastruktury, pro kterou je možné potřebná práva vyvlastnit. Dále bylo zjištěno, že v důsledku toho je dán veřejný zájem na vyvlastnění, který je stále aktuální, což je dáno celou řadou výše uvedených skutečností. Dále bylo zjištěno, že daný veřejný zájem jednoznačně převyšuje jiný veřejný zájem a to zájem na zachování (nedotčení) vlastnických práv vyvlastňované osoby.

Další podmínky vyvlastnění ve vztahu k odvolatelce obsahuje ust. § 5 zákona o vyvlastnění. Jde o podmínky, kterými je preferována dohoda s vyvlastňovanou osobou v podobě obligatorní nabídkové povinnosti vůči vyvlastňované osobě a okolností, za jejichž splnění nastupuje právní domněnka, že dohoda nebyla splněna. V návaznosti na to pak lze provést vyvlastnění. Odvolací orgán ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že i tato podmínka vyvlastnění byla splněna. Při tom je nutné mít na paměti, že tuto problematiku upravuje nejen ust. § 5 zákona o vyvlastnění, ale též ust. § 3 zák.č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury: K tomu lze dodat, že nedodržení těchto postupů odvolatelka nenamítala na ústním jednání konaném dne 13.4.2012 a v jeho rámci předloženém jejího písemného vyjádření (námitek), které byly vyhotoveny jejím zástupcem advokátem [redacted]. Ze spisu vyplynulo, že vyvlastňované osobě byly souladu se zákonem zaslány nabídky jak k odprodeji pozemků, tak ke zřízení věcných břemen, na které odvolatelka nereagovala v tom smyslu, že by nabídku přijala. Tím byly splněny zákonem stanovené podmínky pro provedení vyvlastnění.

Další problematikou spojenou s vyvlastněním je problematika náhrady - viz ust. § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění, která je podrobněji upravena v ust. § 10 - § 14 zákona o vyvlastnění. Jak je

již výše uvedeno, zákon preferuje dohodu mezi vyvlastnítelem a vyvlastňovaným. Pokud k ní nedojde, pak platí, že se vyvlastňovatel může obrátit na vyvlastňovací úřad, aby jako orgán veřejné moci rozhodl o vyvlastnění a dále i o náhradě za vyvlastnění. K objektivnímu posouzení náhrady za vyvlastnění se použije zák.č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku ve znění pozdějších předpisů. Přítomnost zákona o oceňování majetku je nesporně důležitá nejen pro objektivizaci výše náhrady, ale i pro transparentnost vyvlastnění, protože obecně nelze připustit, aby výsledná částka náhrady byla výsledkem byť i skryté korupce, popř. na opačné straně vydírání.

V návaznosti na obecný oceňovací předpis dále platí, že pro individuální posouzení ceny konkrétního majetku musí být podkladem pro vyvlastnění (ust. § 50 správního řádu) znalecké posudky, které v tomto případě byly předloženy.

Jednalo se o znalecké posudky (ve vztahu k majetku odvolatelky) soudního znalce v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí [redacted] který byl jmenován rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1.8.1986 č.j.: Spr. 3676/86, jde o

- 1) znalecký posudek č. 6584-254-2010,
- 2) znalecký posudek č. 7028-388-2011.

Těmito znaleckými posudky byly oceněny nemovitosti odnímané vyvlastňované osobě, a dále bylo provedeno ocenění věcných břemen, kterými jsou zatíženy další pozemky vyvlastňované osoby (odvolatelky), samozřejmě se zohledněním toho, zda v případě konkrétního majetku jde o záležitost trvalou (na dobu neurčitou), anebo o záležitost dočasnou, kdy dočasnost byla vymezena ve výroku rozhodnutí ze dne 24.5.2012.

Odvolací orgán ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že výše uvedené znalecké posudky jsou řádnými a plně použitelnými podklady pro stanovení výše náhrady za vyvlastnění, na základě kterých bylo možné rozhodnout o náhradě za vyvlastnění.

V těchto posudcích byla dle platných předpisů individuálně posouzena a oceněna každá pozemková parcela, jejíž vlastnictví bylo odňato odvolatelce a dále každá parcela, jež byla zatížena věcným břemenem v rozsahu rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 a navazujícími podklady – geometrickými plány (v případě věcných břemen). V těchto posudcích byla vysvětlena metodika ocenění, kdy k objektivnosti ocenění přispělo nesporně i to, že znalec provedl šetření na místě. Odvolací orgán tak dospěl k závěru, že stanovení ceny bylo provedeno v intencích ust. § 10 odst. 1 písm. a) a b) zákona o vyvlastnění, aby mohla být náhrada stanovena, jak to stanoví ust. § 10 odst. 3 a ust. § 12 (věcná břemena) zákona o vyvlastnění.

Proto bylo na místě, že vyvlastňovací úřad stanovil konkrétní výši náhrady v souladu s těmito posudky a na jejich základě, kdy odvolací orgán se s postupem vyvlastňovacího úřadu, jakož i jeho závěry ohledně konkrétní výše náhrady ztotožnil.

K osobě odvolatelky, je třeba dále uvést, že ve svých vyjádřeních včetně námitek (písemnost ze dne 13.4.2012) a odvolání (písemnost ze dne 29.6.2012) nenapadla žádný konkrétní výpočet a zdůvodnění náhrady za žádnou konkrétní parcelu uvedenou ve výše uvedených posudcích a rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012. Odvolatelka pouze vyslovila obecný nesouhlas s výši stanovené náhrady dle rozhodnutí ze dne 24.5.2012 a sama navrhla částku, kterou by uznala jako odpovídající – viz část VIII. odvolání (písemnost ze dne 29.6.2012). Tuto částku odvolací orgán nemohl akceptovat, protože neodpovídá oceňovacím předpisům, kterými jsou vyvlastňovací úřady vázání. Podle těchto předpisů náleží odvolatelce náhrada toliko ve výši, kterou stanovil

vyvlastňovací úřad v rozhodnutí ze dne 24.5.2012 v souladu s oceňovacími předpisy (viz zák.č. 151/1997 Sb.) a na jejich základě zpracovaných výše uvedených posudků, jež odvolatelka žádnou konkrétní výhradou nezpochybnila.

Pokud jde o výhrady odvolatelky proti vyvlastnění vznesené v průběhu celého řízení, odvolací orgán k nim uvádí vedle toho, co bylo uvedeno v předchozím textu, následující skutečnosti.

k písemnosti odvolatelky ze dne 13.4.2012

1 strana, poslední tři odstavce, 2 strana první tři odstavce

Odvolatelka v těchto bodech s poukazem na předpisy o vlastnictví a jejich ochraně, jakož i s ohledem na předpisy o vyvlastnění a údajnou praxi jejich uplatňování vyslovila stanovisko, že na vyvlastnění jejího majetku není veřejný zájem. To má být potvrzováno i tím, že stavba údajně nebude financována z rozpočtu státu ani z rozpočtu územně samosprávných celků, ale z prostředků EU. V důsledku toho má být podle odvolatelky základem pro realizaci stavby a v souvislosti s tím provedeným vyvlastněním tlak na utracení peněz z fondů EU. K tomu odvolací orgán uvádí, že jak vyvlastňovací úřad v rozhodnutí ze dne 24.5.2012, tak odvolací orgán v předchozím textu náležitě posoudili a prokázali celou řadu konkrétních veřejných zájmů na tomto konkrétním vyvlastnění a splnění podmínek pro jeho provedení. K tomu lze dodat, že ust. § 3 – ust. § 5 zákona o vyvlastnění v žádném případě nepodmiňují provedení vyvlastnění tím, že účel pro který se vyvlastňuje, bude hrazen pouze z prostředků státu, popř. územně samosprávných celků.

strana 2 poslední odstavec, strana 3 odst. 1

Odvolatelka z důvodů v tomto bodě uvedených vyslovila obavy, že nová silnice přinese do území nežádoucí zátěž, která měla být podle odvolatelky potvrzována i Územně analytickými podklady zpracovanými firmou SAUL (studie zpracována v únoru 2008). Autoři této studie vedle potvrzení potřeby kvalitního silničního spojení podle odvolatelky vyslovili i obavu v nárůstu tranzitní dopravy a s ní spojených důsledků. K tomu odvolací orgán uvádí to, co bylo uvedeno v předchozím, textu tedy, že nové silniční spojení bylo územními plány Hrádku nad Nisou a Chotyně a dále zásadami územního rozvoje Libereckého kraje prohlášeno za veřejně prospěšnou stavbu. Podkladem pro vydání těchto územně plánovacích dokumentací bylo vždy posouzení vlivů na životní prostředí. V případě územních plánů Hrádku nad Nisou a Chotyně se jednalo o posuzování vlivů, jehož proces byl ukončen vydáním stanoviska MŽP ČR ze dne 11.1.1995. V případě zásad územního rozvoje Libereckého kraje byl tento proces proveden přímo v rámci řízení o zásadách územního rozvoje a stal se přímo součástí této územně plánovací dokumentace schválené Zastupitelstvem Libereckého kraje dne 13.12.2011. Těmito územně plánovacími dokumentacemi byla koncepčně posouzena řešená problematika vedení trasy nové komunikace, která byla stanovena územním plány Hrádek nad Nisou (1998) a Chotyně (2002 a následně 2009) a dále konkretizována územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006. Tato trasa byla následně po prověření dále potvrzena v zásadách územního rozvoje Libereckého kraje (2011), které jsou závaznými podklady pro rozhodování v území. Tedy i pro rozhodování o vyvlastnění (ust. § 36 odst. 5 a ust. § 45 odst. 3 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.). K tomu odvolací orgán dodává, že problematika tohoto bodu písemnosti odvolatelky ze dne 13.4.2012 svým obsahem zjevně překračuje okruh otázek, které se zkoumají ve vyvlastňovacím řízení, a proto nejsou a nemohou být předmětem zkoumání odvolacího orgánu. K tomu již lze dodat jen to, že obsah územně analytických podkladů z r. 2008 byl obsahově již překonán územním plánem Chotyně (2009) a dále zásadami územního rozvoje Libereckého kraje (2011). Při tom nelze odhlédnout od skutečnosti, že územně analytické podklady jsou typově pouze územně plánovacími podklady (ust. § 25 a násl. stavebního zákona č. 183/2006 Sb.) a v žádném případě nemají právní

význam a závaznost jako územně plánovací dokumentace (ust. § 36 odst. 5 a ust. § 43 odst. 5 stavebního zákona č.183/2006 Sb.).

strana 3, odstavec 2

V tomto bodě odvolatelka poukazuje na negativní dopady nové stavby silnice v území. K tomu lze uvést to, co již bylo uvedeno předchozím textu. Stavba byla prohlášena za veřejně prospěšnou stavbu dopravní infrastruktury jak územními plány (Hrádek nad Nisou, Chotyně), tak územně plánovací dokumentací vyššího stupně, kterými jsou zásady územního rozvoje (Liberecký kraj). Dále je třeba zdůraznit, jak již bylo výše uvedeno, že na stavbu bylo vydáno územní rozhodnutí ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006. Toto rozhodnutí bylo na základě podnětu odvolatelky (podnět podal její zástupce advokát [redacted] přezkoumáváno MMR ČR, které k dané problematice zaujalo stanovisko v písemnosti ze dne 14.5.2007 č.j.: 14497/2007-83/742. V této písemnosti MMR ČR uvedlo, že nebylo zjištěno, že by územní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. K problematice vodního hospodářství lze uvést, že dotčené orgány na úseku vodního hospodářství (vodoprávní úřady) souhlasily s vydáním územně plánovacích dokumentací i územního rozhodnutí ze dne 8.2.2005 (jedná se o závazné dokumenty), čímž není potvrzován pohled odvolatelky v tom, že by z tohoto hlediska nebyla stavba silnice možná a tedy nebylo možné provést se stavbou silnice spojené vyvlastnění. To samé platí v případě ochrany zemědělské půdy. Příslušné orgány ochrany zemědělského půdního fondu vydaly souhlas k jednotlivým územně plánovacím dokumentacím i k vydání územního rozhodnutí, což jsou správní akty, kterými jsou vyvlastňovací úřady vázány.

strana 3, odst. 3

Odvolatelka v tomto bodě poukazuje na rozsah vyvlastnění, který je z jejího pohledu neúměrný. Dále poukazuje na skutečnost, že má dojít ke ztrátě zemědělské půdy s nadprůměrnou produkční hodnotou: K tomu odvolací orgán uvádí, že již v předchozím textu a z důvodu něm uvedených vyslovil stanovisko, že rozsah vyvlastnění je nezbytně nutný a je dán rozsahem stavby silnice. Rozsah stavby silnice a navazující rozsah vyvlastnění vyplývá z požadavků kladených na stavby silnic, jakož i z požadavků daných k ochraně veřejných zájmů v souvislosti s touto stavbou, které vyplývají z příslušných předpisů a stanovisek dotčených orgánů státní správy. O rozsahu stavby a tím i v návaznosti na to i o rozsahu vyvlastnění bylo rozhodnuto územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006. Toto rozhodnutí bylo, jak již výše uvedeno, přezkoumáváno MMR ČR, které neshledalo, že by v rámci vydání územního rozhodnutí byl porušen zákon – viz písemnost MMR ČR ze dne 14.5.2007 č.j.: 14497/2007-83/742. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že odvolatelka byla účastníkem tohoto řízení. Pokud jde o poukaz na ztrátu zemědělské půdy, je třeba uvést, že orgány ochrany zemědělského půdního fondu souhlasily s umístěním výše uvedené stavby silnice na zemědělských pozemcích, kdy o umístění stavby silnice na těchto pozemcích bylo pravomocně rozhodnuto výše uvedeným územním rozhodnutím ze dne 8.2.2005, kterým je odvolací orgán vázán.

strana 3, odst. 4

Odvolatelka vyslovila pochybnosti o tom, že ke stavbě silnice I/35 byla vydána všechna potřebná rozhodnutí (povolení). K tomu odvolací orgán uvádí, že stavba byla prohlášena za veřejně prospěšnou stavbu dopravní infrastruktury jak územními plány (Hrádek nad Nisou, Chotyně), tak územně plánovací dokumentací vyššího stupně, kterými jsou zásady územního rozvoje (Liberecký kraj). Dále je třeba zdůraznit, jak již bylo výše uvedeno, že na stavbu bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006. Toto rozhodnutí bylo na základě podnětu

odvolatelky přezkoumáváno MMR ČR, které k dané problematice zaujalo stanovisko v písemnosti ze dne 14.5.2007 č.j.: 14497/2007-83/742. V této písemnosti MMR ČR uvedlo, že nebylo zjištěno, že by územní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, v důsledku čehož neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu ohledně tohoto pravomocného rozhodnutí. Proto výše uvedené územně plánovací dokumentace, jakož i pravomocné územní rozhodnutí byly řádným a postačujícím základem pro provedení vyvlastňovacího řízení. K tomuto bodu odvolací orgán dále uvádí, že jinak lze odvolatelce přisvědčit v tom, že stavba silnice nemá všechna povolení k pokračování ve stavbě. To je dáno tím, že povolení stavby dalšího úseku silnice bránila skutečnost, že investor (stavebník) nedisponoval všemi potřebnými právy majetkové povahy, aby mohl podat žádost o stavební povolení na další úsek silnice. Tato potřebná práva investor získá právě na základě právní moci tohoto rozhodnutí o odvolání, kdy v návaznosti na to může podat žádost o stavební povolení u příslušného speciálního stavebního úřadu pro stavby pozemních komunikací.

k obsahu odvolání (písemnost ze dne 29.6.2012)

část I.

Tato část odvolání obsahuje obecné souvislosti spojené s ochranou vlastnictví a vyvlastněním jako takovým. K tomu odvolací orgán uvádí, že v předchozím textu prokázal splnění všech zákonem stanovených podmínek pro provedení vyvlastnění, a proto na ně odkazuje.

část II.

K této části týkající se problematiky veřejného zájmu na provedení vyvlastnění odvolací orgán uvádí, že jak z předchozího textu vyplývá, ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že ve vyvlastňovacím řízení bylo prokázáno, že je objektivně dán veřejný zájem na vyvlastnění práv majetkové povahy za účelem realizace veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury, kdy tento veřejný zájem je objektivní, a stále aktuální a jednoznačně převažuje nad jiným veřejným zájmem a to veřejným zájmem na zachování (nedotčení) vlastnictví odvolatelky.

část III.

V této části odvolatelka vyslovila pochybnosti o dodržení předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí EIA. K tomu lze uvést tolik, že tato problematika zjevně překračuje zákonem daný rozsah předmětu vyvlastňovacího řízení a tedy otázek, které jsou posuzovány v rámci vyvlastňovacího řízení: Těmi jsou posouzení splnění podmínek pro vyvlastnění, stanovení výše náhrady za vyvlastnění, popř. stanovení i dalších podmínek podle zákona o vyvlastnění.

Přesto k tomuto bodu lze uvést, že již v r. 1994 proběhlo posouzení vlivů na životní prostředí, jehož výsledkem bylo stanovisko MŽP ČR ze dne 11.1.1995 vydané dle ust. § 11 zák.č. 244/1992 Sb. Na vydání tohoto stanoviska navázala další řízení. Především to byl proces tvorby územního plánu Hrádek nad Nisou (1998), Chotyně (2002, 2009 – rok vydání současného platného územního plánu). Dále se zohledněním tohoto posouzení (posouzení vlivů na udržitelný rozvoj území – viz ust. § 40 odst. 2 písm. b) stavebního zákona č. 183/2006 Sb. – jeho výstupem bylo opět stanovisko MŽP ČR) bylo společně prováděno s řízením o zásadách územního rozvoje (Liberecký kraj), kdy výsledné stanovisko je součástí této územně plánovací dokumentace (viz předchozí text). Jak je z výše uvedeného zřejmé, posuzování vlivů a jeho výstupy byly vždy podklady pro příslušné územně plánovací dokumentace i pro územní rozhodnutí - o tom podrobněji viz písemnost MMR ČR ze dne 14.7.2007 (strana č. 3). Touto písemností MMR ČR sdělilo odvolatelce své stanovisko k jejímu podnětu na přezkoumání územního rozhodnutí ze dne 8.2.2005, ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006.

Dále je třeba zdůraznit a to je již uvedeno v odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, že stanovisko MMR ČR ze dne 11.1.1995 mělo neomezenou platnost, protože zák.č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů, nestanovil žádné časové omezení jejich platnosti. K tomu je třeba dále dodat, že ani současný zák.č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů, nikdy neobsahoval žádná pravidla ohledně platnosti stanovisek vydaných za účinnosti zák.č. 244/1992 Sb. Proto stanovisko MŽP ČR ze dne 11.1.1995 bylo řádným podkladem pro vydání navazujících územně plánovacích dokumentací a dále i územního rozhodnutí ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006 Sb., která byla vydána již za účinnosti zák.č. 100/2001 Sb.

část IV.

Odvolatelka poukazuje na škody, které jí má způsobit stavba nové silnice. K tomu odvolací orgán uvádí, že stavba „silnice I/35 Bílý Kostel - Hrádek nad Nisou“, která je dle platné územně plánovací dokumentace veřejně prospěšnou stavbou dopravní infrastruktury, byla v území umístěna územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 8.2.2005 ve znění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006. V návaznosti na to proběhlo vyvlastňovací řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 a toto rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí ze dne 24.5.2012. Za vyvlastnění bude odvolatelce poskytnuta náhrada. Pokud jde o další dopad nové stavby z hlediska jejího projednávání ve stavením řízení, bude toto předmětem navazujícího stavebního řízení, které proběhne za účasti dotčených orgánů státní správy, ve kterém bude mít odvolatelka postavení účastníka řízení s možností naplnění svých procesních práv. Výsledkem stavebního řízení je v kladném případě vydání stavebního povolení, kde budou stanoveny podmínky vlastního provádění dalšího úseku stavby z pohledu ochrany veřejných zájmů a zcela jistě i z pohledu oprávněných zájmů účastníků řízení v rozsahu chráněném předpisy správního práva. Průběh navazujícího stavebního řízení apod. ani jeho výsledek však nelze předjímat. Z pohledu újmy odvolatelky způsobené vyvlastněním v rozsahu dle rozhodnutí ze dne 24.5.2012 bylo povinností odvolacího orgánu ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu posoudit, zda v tomto případě byly splněny podmínky vyvlastnění (mimo jiné ověřit i rozsah vyvlastnění) a dále zákonnost stanovení výše náhrady a zajištění jejího zaplacení. Jiné otázky z hlediska újmy (poškození) odvolatelky vyvlastněním nebyly předmětem zkoumání věci vyvlastňovacím úřadem ani odvolacím orgánem.

část V. a část VI.

V této části odvolání se odvolatelka zabývá dopady stavby nové silnice na území. K tomu odvolací orgán uvádí, že tato problematika zjevně překračuje rámec předmětu řízení, kterým je posouzení rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu o vyvlastnění ze dne 24.5.2012, kdy rozsah tohoto přezkoumání je dán ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Z jeho pohledu šlo o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 z toho pohledu, zda byly splněny podmínky vyvlastnění, zda byla řádně a objektivně stanovena náhrada za vyvlastnění, zda bylo stanovenými podmínkami řádně zajištěno zaplacení náhrady, popř. zda byly v rozhodnutí stanoveny i další podmínky vyvlastnění v souladu se zákonem (problematika zahájení účelu, pro který bylo vyvlastnění provedeno).

Jiné otázky nebyly a nejsou předmětem zkoumání vyvlastňovacího řízení. Rozhodně k nim nepatří přezkoumání již uzavřených procesů, popř. řízení, kde se odvolatelka mohla bránit a také i bránila prostředky, které jsou stanoveny pro konkrétní proces či řízení. Odvolací orgán v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že odvolatelka byla účastníkem územního řízení o umístění stavby silnice, jehož výstupem bylo územní rozhodnutí o umístění stavby silnice ze dne 8.2.2005, které bylo odvolatelkou napadené odvolání. O jejím odvolání rozhodoval odvolací orgán a také rozhodl rozhodnutím ze dne 3.3.2006, které je v právní moci ode dne 29.3.2006. K tomu lze dodat, že, jak je výše uvedeno, rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3.3.2006, bylo k podnětu odvolatelky přezkoumáváno MMR ČR, které nezjistilo, že by při vydání územního rozhodnutí došlo k porušení zákona - viz výše.

Pokud jde o poukaz na Aarhuskou úmluvu a účast veřejnosti na projednávání jednotlivých věcí, lze obecně uvést, že proces tvorby územně plánovací dokumentace (stavební zákon č. 50/1976 Sb., – účinný do 31.12.2006, stavební zákon č. 183/2006 Sb., který je v účinnosti od 1.1.2007) byl a je vždy veřejný. V případě odvolatelky lze dále uvést, že odvolatelka byla účastníkem územního řízení o umístění stavby „silnice I/35 Bílý Kostel – Hrádek n.N.“ a lze předpokládat, že bude i účastníkem stavebního řízení ohledně úseku této stavby, pro které bylo provedeno vyvlastnění.

Pokud jde o výhradu odvolatelky, že navazující silniční spojení v SRN mají vést i přes zvlášť chráněné území, lze uvést, že územní působnost právních předpisů ČR platí jen pro území ČR, kdy i pravomoc správních orgánů ČR se vztahuje pouze k území ČR (samozřejmě v rozsahu konkrétní územní působnosti konkrétního správního orgánu ČR). Je zjevné, že problematika ochrany přírody na území cizího státu nijak nesouvisí s podnětem tohoto vyvlastňovacího řízení.

část VII.

V této části odvolatelka vyslovila názor, že v jejím případě nebyla splněna nabídková povinnost ze strany subjektů:

Telefónica Czech Republic, a.s., IČ: 60193336, Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha,

Simpos s.r.o., IČ: 25497154, Donín, 463 34 Hrádek nad Nisou,

UPC ČR, a.s., IČ: 005622262, Závašova 502/5, 140 00 Praha,

Severočeská vodárenská společnost, a.s., IČ: 49099469, Přítkovská 1689/15,

Trnovany, 415 50 Teplice,

ČEZ Distribuce, a.s., IČ: 24729035, Teplická 874/8, 405/02 Děčín.

Odvolací orgán k tomu uvádí, že tato námitka nebyla odvolatelkou v průběhu řízení vznesena a to ani v rámci její písemnosti ze dne 13.4.2012 či jejím zástupcem na jednání konaném dne 13.4.2012 u vyvlastňovacího úřadu. Ust. § 22 odst. 2 zákona o vyvlastnění výslovně stanoví, že námitky a důkazy k jejich prokázání lze uplatnit nejpozději na ústním jednání (to se konalo dne 13.4.2012), jinak se k nim nepřihlíží, kdy zmeškání lhůty pro jejich podání nelze prominout. Na tuto skutečnost byla odvolatelka upozorněna v písemnosti vyvlastňovacího úřadu ze dne 1.3.2012, kterou bylo oznamováno pokračování vyvlastňovacího řízení a nařízeno ústní jednání na den 13.4.2012. Proto je tato námitka prekludována (promlčena).

Odvolací orgán přesto ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu posoudil tento bod odvolání z hlediska jeho možného dopadu na zákonnost rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012 a dospěl k závěru, že ve vztahu k odvolatelce nedošlo k porušení zákona, popř. nebylo zjištěno, že by postup vyvlastňovacího úřadu byl nesprávný.

Jde o to, že v případě všech výše uvedených subjektů, v jejichž prospěch byla zřízena věcná břemena zatěžující nemovitosti ve vlastnictví odvolatelky, jde o přeložky tras vedení, kabelů či potrubí. V případě přeložek platí, že úsek přeložené trasy vedení, kabelů, popř. potrubí zůstává nadále ve vlastnictví vlastníka překládaného vedení, kabelů, popř. potrubí apod., kdy náklady s přeložkou hradí ten, kdo ji vyvolal. To je dáno celou řadou zvláštních právních předpisů - viz ust. § 104 odst. 16 zák.č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích v platném znění, ust. § 24 zák.č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích v platném znění, a ust. § 47 zák.č. 358/2000 Sb., energetický zákon v platném znění – v případě vedení el. energie (pro oblast plynárenství platí ust. § 70 energetického zákona, pro oblast teplárenství platí ust. § 86 energetického zákona, avšak tyto situace se netýkají tohoto případu).

Je třeba zdůraznit, že v případě přeložek je nutné zajistit jako nezbytnou součást přeložky trasy překládaného potrubí, vedení a kabelů apod. i potřebné právo k pozemkům v nové (přeložené) trase.

To bylo zajištěno, právě výše uvedenými věcnými břemeny. Odvolací orgán dále zjistil, že povinnost nabídnout dohodu byla splněna i v případě těchto věcných břemen. Ze spisu vyplynulo, že odvolatelce byly zaslány návrhy příslušných dohod, kde jako účastníci těchto dohod (smluv) figurují všichni výše uvedení vlastníci technické infrastruktury, jejichž vedení, potrubí či kabely, se mají překládat. K tomu lze dále uvést, že již v oznámení o pokračování vyvlastňovacího řízení (písemnost ze dne 1.3.2012) jsou všechny výše uvedené osoby řádně uvedeny jako osoby v jejichž prospěch budou zřízena věcná břemena.

K tomu lze dodat, že subjektu ČR - Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvkové organizaci, byla rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu ze dne 24.5.2012 uložena povinnost zaplatit náhradu i za tato věcná břemena, kdy ČR Ředitelství silnic a dálnic, státní příspěvková organizace, se proti rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012 neodvolalo.

část VIII.

V této části odvolatelka sama navrhla výši částky jako náhradu, která by byla pro ni odpovídající. K tomu odvolací orgán uvádí, že částka navržená odvolatelkou přesahuje výši, kterou určil vyvlastňovací úřad na základě znaleckých posudků (viz výše), které odvolatelka nenapadla a cenu v nich uvedenou nerozporovala. Proto nemohl akceptovat tento požadavek (návrh) odvolatelky, protože vyvlastňovací úřad i odvolací orgán jsou vázány kritérii pro stanovení výše náhrady, jež jsou dány v ust. § 10 a násl. zákona o vyvlastnění.

část IX

V této části odvolání je uveden pouze petit – návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 24.5.2012. Odvolací orgán k tomu uvádí, že neshledal důvody pro zrušení tohoto rozhodnutí, a proto je ponechal v platnosti se změnami, které provedl v bodě č. 1 tohoto rozhodnutí o odvolání.

K obsahu:

A) písemnosti odvolatelky v období mezi rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 29.4.2011 (rozhodnutí o zrušení prvního rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 26.11.2010) a dnem 13.4. 2012 (den konání ústního jednání)

10.4.2012 – plná moc pro advokáta [redacted] dále písemnost sdělující magistrátu udělení plné moci advokátovi, žádost o odročení ústního jednání a přerušování řízení na 45 dnů,

19.3.2012 – v této písemnosti odvolatelka požadovala vysvětlení k bodu 1) jejího vyjádření k vyvlastnění ze dne 28.3.2011 - (doplňk odvolání) daný bod byl uplatnění i v její písemnosti adresované magistrátu dne 3.6.2010, odvolatelka dále vyslovila názor, že k oznámení o pokračování řízení ze dne 1.3.2012 nebyl v hektarech uveden rozsah pozemků a dále nebyla přiložena žádná dokumentace, mapy apod.,

17.2.2012 – odvolatelka vznesla výhrady k vyvlastnění, jde o její reakci na oznámení o pokračování vyvlastňovacího řízení ze dne 3.1.2012,

22.6.2011 – upozornění odvolatelky o podání odvolání proti vyvlastnění k evropskému soudu pro lidská práva,

B) písemností odvolatelky v období mezi podáním žádosti o vyvlastnění (8.2. 2010) a vydáním rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 29.4.2011

28.3.2011- doplnění podaného odvolání odvolatelkou,

22.3.2011 - informace advokáta odvolatelky o ukončení zastupování odvolatelky jeho osobou, které bylo ukončeno ze strany odvolatelky,

11.2.2011 – doplnění odvolání podaného odvolatelkou.
16.12.2010 – žádost o poskytnutí kopie plné moci ([REDACTED]),
13.12.2010 – odvolání odvolatelky proti rozhodnutí o vyvlastnění,
dne 26.11.2010 – bylo vydáno první rozhodnutí o vyvlastnění
21.10.2010 – vyjádření odvolatelky k seznámení se s podklady řízení před vydáním rozhodnutí,
3.6.2010 - písemné námítky odvolatelky proti vyvlastnění (podané společně s [REDACTED]),
8.4.2010 – písemné námítky odvolatelky proti vyvlastnění,
30.3.2010 – písemnost odvolatelky ke konání jednání dne 8.4.2010,
16.3.2010 – žádost o odložení jednání, které se mělo konat dne 8.4.2010,

lze souhrnně uvést tyto skutečnosti:

Obsah řady výše uvedených písemností (popřípadě jejich částí) patří k běžné korespondenci (komunikaci) mezi odvolatelkou a vyvlastňovacím úřadem. Řada bodů, týkající se vyvlastnění jako takového, byla zopakována v písemnosti ze dne 13.4.2012 (námítky). Dále byla zopakována v odvolání ze dne 16.6.2012 (29.6.2012) podaném proti rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24.5.2012. Na tyto skutečnosti odvolací orgán reagoval v předchozím textu (odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání), a proto na ně odvolatelku odkazuje (jde především o splnění podmínek pro vyvlastnění a dále stanovení náhrady za nemovitosti, jež přešly na vyvlastnítele, popř. na nich byla zřízena věcná břemena k tíži odvolatelky). Odvolací orgán, jak je výše uvedeno, přezkoumal celé řízení z hmotně právního i procesně právního hlediska, jak to ukládá ust. § 89 odst. 2 správního řádu, tedy nejen ve vztahu k bodům podaného odvolání, ale i ve vztahu k obecnému požadavku na zákonnost rozhodování správních orgánů.

Na základě těchto skutečností bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

v.z. Mgr. Válková Marcela

Doručí se:Účastník vyvlastňovacího řízení :

1) ČR - Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha
k rukám zástupce: Ing. František Hanzlík, Polesí 14, 463 55 Rynoltice

2) [redacted]

k rukám zástupce: [redacted]

3) Pozemkový fond ČR, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

4) Město Hrádek nad Nisou, Horní nám. 73, 463 34 Hrádek nad Nisou

5) Pískovny Hrádek, a.s., Václavice 2, 463 34 Hrádek nad Nisou

6) [redacted]

7) Telefónica Ctech Republic, a.s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha

8) Simpos s.r.o., Donín, 463 34 Hrádek nad Nisou

9) UPC ČR, a.s., Závišova 502/5, 140 00 Praha

10) Severočeská vodárenská společnost, a.s., Přítkovská 1689/15,
Tmrovany, 415 50 Teplice

11) ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, 405/02 Děčín

Dále obdrží: :

Katastrální úřad pro Liberecký kraj, pracoviště Liberec

Magistrát města Liberec, odbor stavební úřad

3x vlastní